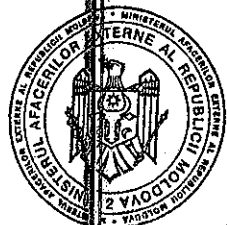

Convenția Internațională privind Stoparea Falsificării de Monedă

Geneva, semnată la 20 aprilie 1929

TRADUCERE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

TEXT ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Convenția¹ Internațională privind Stoparea Falsificării de Monedă, semnată la Geneva, la 20 aprilie 1929

Majestatea Sa Regele Albaniei; Președintele Reichului German; Președintele Statelor Unite ale Americii; Președintele Federal al Republicii Austria; Majestatea Sa Regele Belgienilor; Majestatea Sa Regele Marii Britanii, Irlandei și al Dominioanelor Britanice de dincolo de mări, Împăratul Indiei; Majestatea Sa Regele Bulgarilor; Președintele Guvernului Național al Republicii Chineze; Președintele Republicii Columbia; Președintele Republicii Cuba; Majestatea Sa Regele Danemarcei; Președintele Republicii Polonia, pentru Orașul Liber Danzig; Majestatea Sa Regele Spaniei; Președintele Republicii Franceze; Președintele Republicii Elene; Alteța Sa Serenisimă Regentul Regatului Ungariei; Majestatea Sa Regele Italiei; Majestatea Sa Împăratul Japoniei; Alteța Sa Regală Marea Ducesă de Luxemburg; Alteța Sa Serenisimă Prințul de Monaco; Majestatea Sa Regele Norvegiei; Președintele Republicii Panama; Majestatea Sa Regina Țărilor de Jos; Președintele Republicii Poloneze; Președintele Republicii Portugheze; Majestatea Sa Regele României; Majestatea Sa Regele Sârbilor, Croaților și Slovenilor; Comitetul Executiv Central al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste; Consiliul Federal Elvețian; Președintele Republicii Cehoslovace,

Dorind să facă din ce în ce mai efectivă și eficientă prevenirea și pedepsirea contrafacerei de monedă, au numit ca Plenipotențari:

Majestatea Sa Regele Albaniei:

Dr. Stavro STAVRI, Chargé d'Affaires la Paris;

¹ Depozitarea Ratificărilor:

Spania (28 aprilie 1930).

Bulgaria (22 mai 1930).

Portugalia (18 septembrie 1930).

Iugoslavia (24 noiembrie 1930).

Danemarca (19 februarie 1931).

La depunerea instrumentului de ratificare de către Majestatea Sa Regele Danemarcei și al Islandei a Convenției internaționale pentru Stoparea Falsificării de Monedă, însoțită de Protocol, semnată la Geneva la 20 aprilie 1929, am onoarea, din ordinul guvernului meu, să declar că ratificarea guvernului meu este supusă rezervei că Convenția și Protocolul sus-menționate vor produce efecte în ceea ce privește Danemarca numai după intrarea în vigoare a Codului penal danez din 15 aprilie 1930.

În acest sens, am onoarea de a sublinia că, în temeiul unei legi speciale din aceeași dată, Codul penal în cauză trebuie să intre în vigoare printr-o ordonanță a ministrului justiției cel târziu la 1 ianuarie 1933.

Norvegia (16 martie 1931).

Grecia (19 mai 1931).

Austria (25 iunie 1931).

Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste (13 iulie 1931).

Cehoslovacia (12 septembrie 1931).

Monaco (21 octombrie 1931).

Aderare:

Estonia (30 august 1930).

Președintele Reich-ului German:

Dr. Erich KRASKE, "Vortragender Legationsrat" la Ministerul Afacerilor Externe;

Dr. Wolfgang METTGENBERG, "Ministerialrat" la Ministerul Justiției al Reichului;

Dr. VOCKE, "Geheimer Finanzrat", membru al Reichsbankdirektorium;

Președintele Statelor Unite ale Americii:

DI Hugh R. WILSON, emisar extraordinar și ministru plenipotențiar pe lângă Consiliul Federal Elvețian;

Președintele Federal al Republicii Austria:

Dr. Bruno SCHULTZ, Director al Poliției, Șef al Secției Poliției Criminale la Prefectura de Poliție din Viena;

Majestatea Sa Regele Belgiei:

M. SERVAIS, Ministru de Stat, Procuror general onorific la Curtea de Apel din Bruxelles;

Majestatea Sa Regele Marii Britanii, al Irlandei și al domeniilor britanice de dincolo de mări, Împărat al Indiei:

Pentru Marea Britanie și Irlanda de Nord și pentru toate părțile Imperiului Britanic care nu sunt membre separate ale Ligii Națiunilor:

Sir John FISCHER WILLIAMS, Reprezentant legal britanic la Comisia de Despăgubiri;

Leslie S. BRASS, Esq., asistent principal la Oficiul de interne;

Pentru India:

Vernon DAWSON, Esq., Companion al Imperiului Indian Director al Oficiului Indian;

Majestatea Sa Regele bulgarilor:

M. D. MIKOFF, Chargé d'Affaires la Berna;

Președintele Guvernului Național al Republicii Chineze:

M. Lone LIANG, Consilier al Legației Chinei pe lângă Președintele Reich-ului German;

Președintele Republicii Columbia:

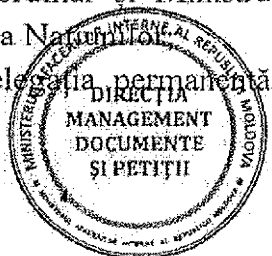
Dr. Antonio José RESTREPO, Emisar Extraordinar și Ministru Plenipotențiar, Delegat permanent acreditat pe lângă Liga Națiunilor;

Președintele Republicii Cuba:

M. G. DE BLANCK Y MENOCAL, Emisar Extraordinar și Ministru Plenipotențiar, delegat permanent acreditat pe lângă Liga Națiunilor;

M. Manuel R. ALVAREZ, Atașat de Comerț la Delegația permanentă acreditată pe lângă Liga Națiunilor;

Majestatea Sa Regele Danemarcei:

M. William BORBERG, Delegat Permanent acreditat pe lângă Liga Națiunilor;

Președintele Republicii Poloneze, pentru Orașul Liber Danzig:

M. François SOKAL, Ministru Plenipotențiar, Delegat al Republicii Poloneze acreditat pe lângă Liga Națiunilor;

M. John MUHL, Prim-procuror și șef al Poliției Criminale a Orașului Liber;
Majestatea Sa Regele Spaniei:

M. Mauricio LOPEZ ROBERTS, Marchiz DE LA TORREHERMOSA, Emisar Extraordinar și Ministru Plenipotențiar pe lângă Consiliul Federal Elvețian;

Președintele Republicii Franceze:

Contele DE CHALENDAR, Atașat Financiar la Ambasada acreditată pe lângă Majestatea Sa Britanică;

Președintele Republicii Elene:

M. Mégalos CALOYANNI, "Counseiller honoraire" la Înalta Curte de Apel din Cairo;

Alteța Sa Serenisimă, Regentul Regatului Ungariei:

M. P. DE HEVESY DE HEVES, Ministru rezident, Delegat Permanent Acreditat pe lângă Liga Națiunilor;

Majestatea Sa Regele Italiei:

Commendatore Dr. Ugo ALOISI, consilier la "Cour de Cassation", atașat la Ministerul Justiției;

Majestatea Sa Împăratul Japoniei:

M. Raizaburo HAYASHI, Procurorul General al Curții Supreme;

M. Shigeru NAGAI, Director al Monetăriei Imperiale;

Alteța Sa Regală, Marea Ducesă de Luxemburg:

M. Charles G. VERMAIRE, consul la Geneva;

Alteța Sa Serenisimă Prințul de Monaco:

M. Rodolphe ELLES, viceconsul la Geneva;

Majestatea Sa Regele Norvegiei:

M. Chr. L. LANGE, Secretar General al Uniunii Interparlamentare;

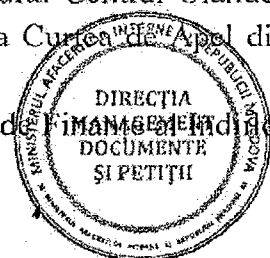
Președintele Republicii Panama:

Dr. AROSEMENA, Secretar de Stat pentru Afaceri Externe;

Majestatea Sa, Regina Țărilor de Jos:

Baronul A. A. VAN DER FELTZ, Fost Șef al Oficiului Central Olandez pentru Combaterea Falsurilor, fost procuror general la Curtea de Apel din Amsterdam;

M. P. J. GERKE, Trezorier General la Departamentul de Afaceri Externe al Neerlandeze;

M. K. H. BROEKHOFF, Comisar de stat al Poliției, inspector-șef de Poliție;
Președintele Republicii Poloneze:

M. François SOKAL, Ministru Plenipotențiar, Delegat acreditat pe lângă
Liga Națiunilor;

Dr. Vlodzimierz SOKALSKI, judecător la Curtea Supremă;

Președintele Republicii Portugheze:

Dr. José CAEIRO DA MATTA, director al Băncii Portugaliei, Profesor de
Drept la Universitatea din Lisabona;

Majestatea Sa Regele României:

M. Constantin ANTONIADE, Emisar Extraordinar și Ministru
Plenipotențiar acreditat pe lângă Liga Națiunilor;

M. Vespasien V. PELLA, Profesor de Drept Penal la Universitatea din Iași;

M. Pascal TONCESCO, Consilier la Curtea de Apel;

Majestatea Sa Regele sârbilor, croaților și slovenilor:

Dr. Thomas GIVANOVITCH, Profesor de Drept Penal la Universitatea din
Belgrad;

Comitetul Executiv Central al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste:

M. Georges LACHKEVITCH, Consilier Juridic al Ambasadei Uniunii,
acreditat pe lângă Președintele Republicii Franceze;

M. Nicolas LIUBIMOV, Atașat la Ambasada Uniunii, acreditat pe lângă
Președintele Republicii Franceze;

Consiliul Federal Elvețian:

M. E. DELAQUIS, Șef al Diviziei de Poliție din cadrul Departamentului
Federal de Justiție și Poliție, Profesor de Drept la Universitatea din Berna;

Președintele Republicii Cehoslovace:

Dr. Jaroslav KALLAB, Profesor de Drept Penal și Internațional la
Universitatea din Brno;

Care, după ce și-au comunicat deplinele puteri, constatate în mod corespunzător și
cuvnit, au convenit asupra următoarelor prevederi:

PARTEA I

Articolul 1

Înaltele Părți Contractante recunosc, că normele prevăzute în Partea I a
prezentei Convenții, sunt cel mai eficiente mijloace, pentru a asigura prevenirea și
sanționarea infracțiunii de falsificare de monedă, în condițiile actuale.

Articolul 2

În prezenta Convenție, prin „monedă” se înțelege semnele bancnote și metalice
(bancnote) și metalice (monede) a căror circulație este autorizată legal.

Articolul 3

Următoarele fapte urmează a fi atrase la răspundere și calificate drept infracțiuni:

(1) orice fabricare sau modificare frauduloasă a monedei, indiferent de mijloacele folosite;

(2) punerea în circulație frauduloasă a monedei falsificate;

(3) introducerea în țară, primirea sau obținerea monedei falsificate în vederea punerii în circulație a acesteia conștientizând că aceasta este falsă.

(4) tentativele de a comite și orice participare intenționată la actele menționate anterior;

(5) fabricarea, primirea sau obținerea frauduloasă de instrumente sau de alte articole adaptate în mod special pentru falsificarea sau alterarea monedei.

Articolul 4

Fiecare dintre faptele menționate la articolul 3, în cazul în care sunt comise în țări diferite, ar trebui să fie considerate ca fiind o infracțiune distinctă.

Articolul 5

Nu trebuie să se stabilească nicio distincție, în ceea ce privește pedepsele pentru infracțiunile menționate la articolul 3, între actele referitoare la moneda națională, pe de o parte, și cele referitoare la moneda străină, pe de altă parte; această dispoziție nu poate fi subiectul niciunei condiții de reciprocitate de tratare prin lege sau prin tratat.

Articolul 6

În țările în care este recunoscut principiul recunoașterii internaționale a condamnărilor anterioare, condamnărilor străine pentru infracțiunile menționate la articolul 3 ar trebui, în condițiile prevăzute de legislația națională, să fie recunoscute în scopul stabilirii criminalității obișnuite.

Articolul 7

În măsura în care „părților civile” le permite legislația națională, „părțile civile” străine, inclusiv, dacă este cazul, Înalta Parte Contractantă a cărei monedă a fost falsificată, ar trebui să beneficieze de toate drepturile recunoscute locuitorilor de legislația țării în care se judecă cauza.

Articolul 8

În țările în care principiul extradării resortisanților nu este recunoscut, resortisanții care s-au întors pe teritoriul țării lor după comiterea în țara lor a infracțiunilor menționate la articolul 3 ar trebui să fie pedepsiți în același mod ca și cetățenii țării.

infracțiunea ar fi fost comisă pe teritoriul lor, chiar și în cazul în care autorul infracțiunii și-a dobândit cetățenia după comiterea infracțiunii.

Această dispoziție nu se aplică în cazul în care, într-un caz similar, extrădarea unui străin nu a putut fi acordată.

Articolul 9

Străinii care au comis în străinătate una dintre infracțiunile menționate la articolul 3 și care se află pe teritoriul unei țări a cărei legislație internă recunoaște ca regulă generală principiul urmăririi penale a infracțiunilor comise în străinătate ar trebui să fie pedepsiți în același mod ca și cum infracțiunea ar fi fost comisă pe teritoriul țării respective.

Obligația de a începe urmărirea penală este supusă condiției ca extrădarea să fie solicitată și ca țara căreia i se adresează cererea să nu poată preda persoana acuzată dintr-un motiv care nu are nicio legătură cu infracțiunea.

Articolul 10

Infracțiunile menționate la articolul 3 sunt considerate ca fiind incluse ca infracțiuni de extrădare în orice tratat de extrădare care a fost sau poate fi încheiat ulterior între oricare dintre Înaltele Părți Contractante.

Înaltele Părți Contractante care nu condiționează extrădarea de existența unui tratat sau de reciprocitate, recunosc de acum înainte infracțiunile menționate la articolul 3 ca fiind cazuri de extrădare între ele.

Extrădarea se acordă în conformitate cu legislația țării în care se depune cererea.

Articolul 11

Moneda contrafăcută, precum și instrumentele sau alte articole menționate la articolul 3 (5) ar trebui să fie sechestrate și confiscate. După confiscare, aceste monede, instrumente sau alte articole ar trebui să fie predate, la solicitare, fie Guvernului, fie băncii emitente a cărei monedă este vizată, cu excepția probelor a căror păstrare ca document este impusă de legislația țării în care a avut loc urmărirea penală, precum și a oricăror exemplare a căror transmitere la Oficiul Central menționat la articolul 12 poate fi considerată oportună. În orice caz, toate articolele de acest fel ar trebui să fie catalogate ca imposibile de a fi utilizate.

Articolul 12

În fiecare țară, ținând cont de legislația națională, investigațiile în materie de contrafacere ar trebui să fie organizate de un oficiu central.

Acest oficiu central ar trebui să fie în strânsă legătură:

- (a) Cu instituțiile emitente de monedă;
- (b) Cu autoritățile polițienești din țară;
- (c) Cu oficiile centrale din alte țări.

Acești ar trebui să centralizeze, în fiecare țară, toate informațiile care urmează să faciliteze investigarea, prevenirea și sancționarea falsificării de monedă.

Articolul 13

Oficiile centrale din diferite țări ar trebui să țină legătura directă între ele.

Articolul 14

Fiecare oficiu central ar trebui, în măsura în care consideră oportun, să transmită oficiilor centrale din celelalte țări un set de specimene anulate ale monedei din țara sa.

Sub rezerva aceleiași limitări, acesta ar trebui să notifice periodic oficiile centrale din țările străine, furnizând toate detaliile necesare:

- (a) noile emiteri de monedă efectuate în țara sa;
- (b) retragerea de monedă din circulație, fie că este depășită sau nu;

Cu excepția cazurilor de interes pur local, fiecare interes central ar trebui, în măsura în care consideră oportun, să notifice oficiile centrale din țările străine:

(1) Orice descoperire de monedă falsă. Notificarea privind falsificarea bancnotelor sau a monedelor trebuie să fie însoțită de o descriere tehnică a falsificărilor, care să fie furnizată exclusiv de instituția ale cărei bancnote sau monede au fost falsificate. Trebuie transmisă o reproducere fotografică sau, dacă este posibil, un specimen de bancnotă sau monedă falsificată. În cazuri urgente, o notificare și o scurtă descriere făcută de autoritățile de poliție pot fi comunicate discret oficiilor centrale interesate, fără a aduce atingere notificării și descrierii tehnice menționate mai sus;

(2) Investigarea și urmărirea penală în cazurile de falsificare, precum și arestarea, condamnarea și expulzarea falsificatorilor, precum și, dacă este posibil, deplasările acestora, împreună cu orice detalii care pot fi utile, în special descrierea, amprente și fotografiile acestora;

(3) Detalii privind descoperirile unor falsificări, precizând dacă a fost posibilă confiscarea tuturor monedelor contrafăcute puse în circulație.

Articolul 15

În vederea asigurării, îmbunătățirii și dezvoltării cooperării internaționale directe pentru prevenirea și sancționarea falsificării de monedă, reprezentanții oficiilor centrale ale Înaltelor Părți Contractante ar trebui să organizeze periodic conferințe la care să participe reprezentanți ai băncilor emitente și ai autorităților

centrale în cauză. Organizarea și supravegherea unui oficiu central internațional de informații poate reprezenta obiectul uneia dintre aceste conferințe.

Articolul 16

Transmiterea scrisorilor de solicitare² cu referire la infracțiunile menționate la articolul 3 ar trebui să fie efectuată:

(a) de preferință prin comunicare directă între autoritățile judiciare, prin intermediul oficiilor centrale, după caz;

(b) prin corespondență directă între miniștrii justiției din cele două țări sau prin comunicare directă de la autoritatea din țara care formulează cererea către ministrul justiției din țara căreia îi este adresată cererea;

(c) prin intermediul reprezentantului diplomatic sau consular al țării care formulează cererea în țara căreia i se adresează cererea; acest reprezentant trimite solicitările direct autorității judiciare competente sau autorității desemnate de Guvernul țării căreia i se adresează cererea și primește direct de la această autoritate documentele care atestă executarea solicitărilor.

În cazurile (a) și (c), o copie a solicitărilor este întotdeauna trimisă simultan autorității superioare din țara la care se depune cererea.

Cu excepția cazului în care se convine altfel, solicitările se redactează în limba autorității care formulează cererea, cu condiția ca țara căreia i se adresează cererea să poată solicita o traducere în limba sa, certificată corect de către autoritatea care formulează cererea.

Fiecare Înalță Parte Contractantă notifică fiecare dintre celelalte Înalte Părți Contractante cu privire la metoda sau metodele de transmitere menționate mai sus pe care le va recunoaște pentru scrisorile de solicitare ale celei din urmă Înalte Părți Contractante.

Până la efectuarea unei astfel de notificări de către o Înalță Parte Contractantă, procedura existentă a acesteia în ceea ce privește scrisorile de solicitare rămâne în vigoare.

Executarea scrisorilor de solicitare nu face obiectul plății de taxe sau cheltuieli de orice natură, altele decât cele ale experților.

Nicio dispoziție din prezentul articol nu poate fi interpretată ca un angajament din partea Înalțelor Părți Contractante de a adopta în materie penală orice formă sau metode de probă contrare legislației lor.

Articolul 17

Participarea unei Înalte Părți Contractante la prezenta Convenție nu trebuie interpretată ca afectând atitudinea acelei Părți cu privire la chestiunea generală a jurisdicției penale ca problemă de drept internațional.

² Această expresie are același înțeles ca și „comisia rogatorie”. (Nota de subsol apare în textul original)

Articolul 18

Prezenta Convenție nu aduce atingere principiului conform căruia infracțiunile menționate la articolul 3 ar trebui ca în fiecare țară, fără a se permite vreodată impunitatea, să fie definite, urmărite și pedepsite în conformitate cu normele generale ale dreptului său național.

PARTEA A II-A

Articolul 19

Înaltele Părți Contractante convin că orice dispute care ar putea apărea între ele cu privire la interpretarea sau aplicarea prezentei Convenții, dacă nu pot fi soluționate prin negociere directă, va fi înaintat spre soluționare Curții Permanente de Justiție Internațională. În cazul în care una sau toate Înaltele Părți Contractante care sunt Părți la astfel de dispute, nu ar trebui să fie Părți la Protocolul din 16 decembrie 1920 privind Curtea Permanentă de Justiție Internațională, disputa va fi supusă, la alegerea Părților și în conformitate cu procedura constituțională a fiecărei Părți, fie a Curții Permanente de Justiție Internațională, fie unei Curți de Arbitraj, constituite în conformitate cu Convenția din 18 octombrie 1907 pentru reglementarea pe cale pașnică a disputelor internaționale, fie unei alte Curți de Arbitraj.

Articolul 20

Prezenta Convenție, ale cărei texte în limbile franceză și engleză sunt egal autentice, poartă data de astăzi. Până la data de 31 decembrie 1929, ea va fi deschisă spre semnare în numele oricărui membru al Ligii Națiunilor și în numele oricărui stat terț care a fost reprezentat la Conferința care a elaborat prezenta Convenție sau căruia i s-a prezentat o copie de către Consiliul Ligii Națiunilor.

Aceasta va fi ratificată, iar instrumentele de ratificare vor fi transmise Secretarului general al Ligii Națiunilor, care va notifica primirea lor tuturor membrilor Ligi și statelor non-membre sus-menționate.

Articolul 21

După data de 1 ianuarie 1930, prezenta Convenție va fi deschisă pentru aderare din partea oricărui membru al Ligii Națiunilor și a oricărui stat non-membru menționat la articolul 20, în numele căruia nu a fost semnată.

Instrumentele de aderare vor fi transmise Secretarului General al Ligii Națiunilor, care va notifica primirea lor tuturor membrilor Ligii și statelor non-membre menționate la articolul 20.

Articolul 22

Țările care sunt pregătite să ratifice Convenția în temeiul articolului 20 al celui de-al doilea paragraf sau să adere la Convenție în temeiul articolului 21, dar care doresc să li se permită să formuleze rezerve cu privire la aplicarea Convenției, pot informa în acest sens Secretarul General al Ligii Națiunilor, care va comunica imediat aceste rezerve Înalțelor Părți Contractante în numele cărora au fost depuse instrumentele de ratificare sau aderare și va întreba dacă acestea au obiecții. În cazul în care, în termen de șase luni de la data notificării Secretarului General, nu se recepționează nicio obiecție, participarea la Convenție a țării care a formulat rezerva se consideră acceptată de către celelalte Înalte Părți Contractante, sub rezerva respectivă.

Articolul 23

Ratificarea prezentei Convenții sau aderarea la aceasta de către orice Înalță Parte Contractantă implică faptul că legislația și organizarea administrativă a acesteia sunt în conformitate cu normele cuprinse în Convenție.

Articolul 24

În absența unei declarații contrare din partea uneia dintre Înaltele Părți Contractante la momentul semnării, ratificării sau aderării, dispozițiile prezentei Convenții nu se aplică coloniilor, teritoriilor de peste mări, protectoratelor sau teritoriilor aflate sub suzeranitate sau mandat. Cu toate acestea, Înaltele Părți Contractante își rezervă dreptul de a adera la Convenție, în conformitate cu dispozițiile articolelor 21 și 23, pentru coloniile, teritoriile de peste mări, protectoratele sau teritoriile aflate sub suzeranitate sau mandat. De asemenea, acestea își rezervă dreptul de a o denunța separat, în conformitate cu dispozițiile articolului 27.

Articolul 25

Prezenta Convenție nu va intra în vigoare decât după ce vor fi depuse cinci instrumente de ratificare sau aderare din partea membrilor Ligii Națiunilor sau a statelor terțe. Data intrării sale în vigoare va fi a nouăzecea zi de la data primirii de către Secretarul General al Ligii Națiunilor a celui de-al cincilea instrument de ratificare sau aderare.

Articolul 26

După intrarea în vigoare a Convenției în conformitate cu articolul 25, fiecare instrument de ratificare sau aderare ulterior va intra în vigoare în a nouăzecea zi de la data primirii acestuia de către Secretarul General al Ligii Națiunilor.

Articolul 27

Prezenta Convenție poate fi denunțată în numele oricărui membru al Ligii Națiunilor sau al unui stat terț, printr-o notificare scrisă adresată Secretarului General al Ligii Națiunilor, care va informa toți membrii Ligii și statele terțe membre menționate la articolul 20. O astfel de denunțare va produce efecte la un an de la data primirii ei de către Secretarul General al Ligii Națiunilor și va fi valabilă numai în ceea ce privește Înalta Parte Contractantă în numele căreia a fost notificată.

Articolul 28

Prezenta Convenție va fi înregistrată de Secretariatul Ligii Națiunilor la data intrării sale în vigoare.

ÎN VIRTUTEA CREDINȚEI, Plenipotențiarilor sus-menționați au semnat prezenta Convenție.

ÎNTOCMITĂ la Geneva, la douăzeci aprilie, anul o mie nouă sute douăzeci și nouă, într-un singur exemplar, care va rămâne depus în arhivele Secretariatului Ligii Națiunilor și din care se vor transmite copii certificate conforme, tuturor membrilor Ligii și statelor nemembre menționate la articolul 20.

Albania,

Dr. Stavro Stavri.

Germania,

Dr. Erich Kraske.

Dr. Wolfgang Mettgenberg.

Vocke.

Statele Unite ale Americii,

Hugh R. Wilson

Austria,

Dr. Bruno Schultz.

Belgia,

Servais.

Marea Britanie și Irlanda de Nord

și toate părțile Imperiului Britanic care nu sunt membri aparte ai Ligii Națiunilor,

John Fischer Williams.

Leslie S. Brass.

India

Asa cum se prevede la articolul 24 din Convenție, semnătura mea nu include teritoriile niciunui prinț sau șef sub suzeranitatea Majestății Sale.

Vernon Dawson.

Bulgaria

D. Mikoss.

China,

Lone Liang.

Columbia,

A.J. Restrepo

Cuba,

G. de Blanck.

M.R. Alvarez.

Danemarca,

William Borberg.

Orașul Liber Danzig,

F. Sokal.

John Muhl.

Spania,

Mauricio Lopez Roberts, Marquis de la Torrehermosa.

Franța,

Chalendar.

Grecia,

Mégalos Caloyanni.

Ungaria,

Paul de Hevesy.

Italia,

Ugo Aloisi.

Japonia,
Raizaburo Hayashi.
Shigeru Nagai.

Luxemburg,
Ch. G. Vermaire.

Monaco,
R. Ellés.

Norvegia,
În momentul semnării prezentei convenții, subsemnatul declară în numele Guvernului său că:

Având în vedere dispozițiile articolului 176 alineatul (2) din Codul penal ordinar norvegian și ale articolului 2 din Legea norvegiană privind extrădarea infractorilor, extrădarea prevăzută la articolul 10 din prezenta convenție nu poate fi acordată pentru infracțiunea menționată la articolul 3, alineatul (2), în cazul în care persoana care a pus în circulație moneda falsă a acceptat-o de bună credință ca fiind autentică.

Chr. L. Lange.

Panama,
J.D. Arosemena.

Tările de Jos,
A.A. van der Feltz.
P.J. Gerke.
K. H. Broekhoff.

Polonia,
F. Sokal.
Vlodzimierz Sokalski.

Portugalia,
José Caeiro da Matta.

România,

Antoniade.
Espasien V. Pella
Pascal Toncesco.

Regatul Sârbilor, Croaților și al Slovenilor,
Dr. Thomas Givanovitch.

Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste,
G. Lachkevitch.
Nicholas Liubimov.

Elveția,
Delaquis.

Cehoslovacia,
Jaroslav Kallab.

PROTOCOL³

I. INTERPRETĂRI

La momentul semnării Convenției din data de astăzi, subsemnații plenipotențiarilor declară că acceptă interpretările diferitelor dispoziții ale Convenției prezentate în continuare.

Se înțelege:

(1) Că falsificarea unei ștampile pe o bancnotă, atunci când efectul unei astfel de ștampile este de a face acea bancnotă valabilă într-o anumită țară, este considerată ca fiind o falsificare a bancnotei.

(2) Că prezenta Convenție nu aduce atingere dreptului Înaltelor Părți Contractante de a reglementa liber, potrivit dreptului lor intern, principiile pe baza cărora se poate aplica o pedeapsă mai ușoară sau nu se poate aplica nicio pedeapsă, prerogativa de grațiere sau de îndurare și dreptul la amnistie.

(3) Că norma cuprinsă în articolul 4 din Convenție nu modifică în nici un fel reglementările interne care stabilesc pedepsele în caz de infracțiuni simultane. Ea nu împiedică ca același individ, care este atât falsificator, cât și autor, să fie urmărit penal numai ca falsificator.

(4) Că Înaltele Părți Contractante sunt obligate să execute scrisorile de solicitare numai în limitele prevăzute de dreptul lor intern.

II. REZERVE

Înaltele Părți Contractante care formulează rezervele menționate în continuare își condiționează acceptarea Convenției de aceste rezerve; participarea lor, sub rezerva acestora, este acceptată de celelalte Înalte Părți Contractante.

(1) Guvernul Indiei formulează o rezervă în sensul că articolul 9 nu se aplică Indiei, în cazul în care puterea de a legifera nu este suficient de extinsă pentru a admite legislația prevăzută de acest articol.

(2) În așteptarea negocierii pentru eliminarea jurisdicției consulare de care se bucură încă resortisanții unor puteri, Guvernul chinez nu poate accepta articolul

³ Ratificări:

Spania (28 aprilie 1930).

Bulgaria (22 mai 1930).

Portugalia (18 septembrie 1930).

Iugoslavia (24 noiembrie 1930).

Danemarca (19 februarie 1931).

(Aceeași rezervă ca pentru convenție).

Norvegia (16 martie 1931).

Grecia (19 mai 1931).

Austria (25 iunie 1931).

Uniunea Republicilor Socialiste-Soviетice

(13 iulie 1931).

Cehoslovacia (12 septembrie 1931).

Monaco (21 octombrie 1931).

Aderare: Estonia (30 august 1930).

10), care presupune angajamentul general al unui Guvern de a acorda extrădarea unui străin acuzat de falsificare de monedă de către un stat terț.

(3) În ceea ce privește dispozițiile articolului 20, delegația UNIUNII REPUBLICILOR SOVIETICE SOCIALISTE își rezervă pentru Guvernul său, dreptul de a adresa, dacă dorește, instrumentul de ratificare unui alt stat semnatar, pentru ca acesta din urmă să transmită o copie a acestuia Secretarului General al Ligii Națiunilor pentru a fi notificată tuturor statelor semnatare sau aderente.

III. DECLARAȚII

Elveția

În momentul semnării Convenției, reprezentantul Elveției a făcut următoarea declarație:

"Consiliul federal elvețian, nefiind în stare de a-și asuma nicio obligație în ceea ce privește clauzele penale ale Convenției înainte ca problema introducerii unui cod penal unificat în Elveția să fie soluționată în mod afirmativ, atrage atenția asupra faptului că ratificarea Convenției nu poate fi realizată într-un termen fix.

„Cu toate acestea, Consiliul Federal este dispus să pună în aplicare, în măsura în care are autoritatea sa, dispozițiile administrative ale Convenției ori de câte ori acestea vor intra în vigoare în conformitate cu articolul 25.”

Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste

În momentul semnării Convenției, reprezentantul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste a făcut următoarea declarație:

„Delegația Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, deși acceptă dispozițiile articolului 19, declară că Guvernul Uniunii nu propune să recurgă, în ceea ce o privește, la jurisdicția Curții Permanente de Justiție Internațională.

„În ceea ce privește dispoziția din același articol prin care disputele care nu au putut fi soluționate prin negocieri directe ar fi supuse oricărei alte proceduri de arbitraj decât cea a Curții Permanente de Justiție Internațională, delegația Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste declară în mod expres că acceptarea acestei dispoziții nu trebuie interpretată ca modificând punctul de vedere al Guvernului Uniunii asupra chestiunii generale a arbitrajului ca mijloc de soluționare a disputelor dintre state.”

Prezentul Protocol, în măsura în care creează obligații între Înaltele Părți Contractante, va avea aceeași forță, efect și durată ca și Convenția de la data de astăzi, din care trebuie considerat ca parte integrantă.

DREPT PENTRU CARE, subsemnații au aplicat semnăturile lor pe prezentul protocol.

ÎNTOCMIT la Geneva, la douăzeci aprilie o mie nouă sute douăzeci și nouă, într-un singur exemplar, care va fi depus în arhivele Secretariatului Ligii Națiunilor și ale cărui copii autentificate vor fi înmânate tuturor membrilor Ligii Națiunilor și statelor non-membre reprezentate la Conferință.

Albania,

Dr. Stavro Stavri.

Germania,

Dr. Erich Kraske.

Dr. Wolfgang Mettgenberg.

Vocke.

Statele Unite ale Americii,

Hugh R. Wilson

Austria,

Dr. Bruno Schultz.

Belgia,

Servais.

Marea Britanie și Irlanda de Nord

și toate părțile Imperiului Britanic care nu sunt membri aparte ai Ligii Națiunilor,

John Fischer Williams.

Leslie S. Brass.

India

Vernon Dawson.

Bulgaria

D. Mikoss.

China,

Lone Liang.

Columbia,

Restrepo

Cuba,
G. de Blanck.
M.R. Alvarez.

Danemarca,
William Borberg.

Oraşul Liber Danzig,
F. Sokal.
John Muhl.

Spania,
Mauricio Lopez Roberts, Marquis de la Torrehermosa.

Franţa,
Chalendar.

Grecia,
Mégalos Caloyanni.

Ungaria,
Paul de Hevesy.

Italia,
Ugo Aloisi.

Japonia,
Raizaburo Hayashi.
Shigeru Nagai.

Luxemburg,
Ch. G. Vermaire.

Monaco,
R. Ellés.

Norvegia,

Dr. L. Lange.

Panama,

J.D. Arosemena.

Țările de Jos,

A. A. van der Feltz.

P. J. Gerke.

K. H. Broekhoff.

Polonia,

F. Sokal.

Włodzimierz Sokalski.

Portugalia,

José Caeiro da Matta.

România,

Antoniade.

Vespasien V. Pella.

Pascal Toncesco.

Regatul Sârbilor, Croaților și al Slovenilor,

Dr. Thomas Givanovitch.

Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste,

G. Lachkevitch.

Nicholas Liubimov.

Elvetia,

Delaquis.

Cehoslovacia,

Jaroslav Kallab.

Prin prezenta, confirm că textul alăturat este o copie a traducerii în limba română a Convenției Internaționale privind Stoparea Falsificării de Monedă, semnată la 20 aprilie 1929 la Geneva preluat din Volumul 112 al Seriei de Tratatate a Ligii Națiunilor¹.

Violeta AGE
Șefa Direcției Drept Internațional
Ministerului Afacerilor

¹ Seria Tratatate a Ligii Națiunilor, Vol. 112, pag. 371:

<https://treaties.un.org/doc/Publication/UNTS/LON/Volume%20112/v112.pdf>.

Conform informației puse la dispoziție de Oficiul Tratatelor al ONU.